

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ - ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ - ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὀδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροςος Λαχαβητοῦ.

Συν' ῥομῇ Ἑσπεριακοῦ φρ. 12. — Συν' ῥομῇ Ἑξωτερικοῦ φρ. 15.

ΕΤΟΣ Γ. ΠΕΡ. Β

ΔΗΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 1η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1899

ΦΑΡΙΣ. 31

ΠΟΣΩΝ ΑΙ ΠΛΑΤΩΝΙΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΙ

ΚΑΙ ΑΙ ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥ ΑΠΑΝΤΩΣΑΙ ΘΕΩΡΙΑΙ

Ἐκπηρέασαν καὶ ἐπιδρῶσαν ἔτι εἰς τὰς
σημερινὰς Κοινωνίας Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς

Συχνάκις ἐν συναστροφαις φιλικαῖς, ἢ ἐν Νομικοῖς ἢ
Διπλωματικοῖς ζητήμασιν, κρούεται ἡ φράσις: «ἀ! αὐτὴ εἶνε
«Πλατωνικὴ Συζήτησις» «Ἀκαδημαϊκὴ Συζήτησις» κλ.
Συζητούμεν Ἀκαδημαϊκῶς κλ. Πλατωνικαί θεωρίαι κλ. Ἀνά
τὰ στήματα πάντων τῶν λογίων φέρονται αἱ φράσεις αὗται,
ὅσας κίβηται ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ ἐφαρμογῇ θεωρίαι τι-
νὲς ἢ ἀρχαῖς ἰδανικαῖς: ὅσας κίβηται συζήτησι: περὶ ἀρχῶν
καὶ θεωρημάτων δυσχερεῖς ἀνυπερβλήτους ἀπαντῶντων ἐν τῇ
κορείᾳ αὐτῶν, ἀκαφρονούμεν ἀμέσως «Πλατωνικὰς συζητοῦ-
μεν», Ἀκαδημαϊκὰς ἀσχολούμεθα», καὶ τὸ παρόμοιον. Ἄλλ'
αὗται αἱ παγκοίνοι μεταξὺ τῶν λογίων φράσεις, οὐδόλωι
προήθον ἐκ τῶν ἄλλων δοκιμασμάτων συγγραμμάτων τοῦ
Πλάτωνος, ἄτινα διὰ τὸ ὕψος τῶν ἰδεῶν καὶ τὸ μέγεθος
τοῦ ὅρου (du style) προσεπορίσαντο αὐτῷ τὸν τιμητικὸν
τίτλον «Θεὸς Πλάτων», ὅπως καὶ τῷ Ὀμήρῳ παρὰ τοῖς
ἐργαίοις, οὐ μόνον Ἕλλησιν, ἀλλὰ καὶ ξένοις καὶ δὴ καὶ
ἐν Κικέρωνι, ὅστις θελγόμενος ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν τοῦ θεοῦ
Πλάτωνος ἀνεφώνησεν αἰεὶ Ζεὺς κατεβῆθαι ἐπὶ τῆς γῆς ἐν
ἀθρώπῳ συνδιελέγετο, τῇ τῷ Πλάτωνος γλώττῃ ἐχρήτ'
ἐν «Ὅθεν καὶ τὸ περίπυτον ἐκεῖνο λόγων διατυπώθη «lingua
sacrum» περὶ τῆς Ἑλληνικῆς λεγόμενον.

Πόθεν λοιπὸν ἀνεφώνησαν αἱ φράσεις ἐκεῖναι αἱ περίπυτοι
καὶ περιλάλητοι; Δὲν θέλομεν εἰ τοῦτον τοῦ ἀντικειμένου
Πλατωνικὴν συζήτησιν κλέου, ἀλλὰ πραγματικὴν, εἰ δυνα-
τόν, ἐπιστημονικὴν ἀνάλωσιν. Καὶ τοῦτο ἐπιχειροῦμεν ἤδη
ἐν τινι μέτῳ τῶν ἀσθενῶν ῥῶν δυνάμεων: μέγα γὰρ τὸ
θεῖον καὶ ὑψηλόν, εἴτερι τι καὶ ἄλλο, ὡς ἐρεῖς τοῦτο λατά-
θλον γενήσεται: διὸ καὶ παρὰ τοῖς ἐπαύροις προσερχομαι

ἐν συνασθήσει τοῦ ὕψους τοῦ θέματος, ὅσον καὶ ἐν πεπο-
θήσει εὐμενοῦς παρ' αὐτῶν κρίσεως τυχεῖν.

Αἱ φράσεις αὗται προήθον ἐκ τοῦ Πλατωνικοῦ Συγ-
γράμματος, ὅπερ φέρεται τὸ ὄνομα τοῦ «Πολιτεία» τοῦ
Πλάτωνος. Ἐν αὐτῇ ὁ μέγας οὗτος φιλόσοφος προδιαγράφει
εἰκόνα κοινωνίας προτύπου ἐν τῷ κόσμῳ, ἐχούσης βίον καὶ
δικαίαν πρωτοφανῆ μὲν, ἀλλὰ στηριζομένην ἐπὶ φυσικῶν
ἀρχῶν καὶ νόμων, ἐρ' ὡν ἐρείδομένη εὐμαρτίας καὶ εὐδαι-
μονίας ἀξιοῦται.

Ἄλλ' ὅποιου εἶδους Πολιτεία ὑπάρχει αὕτη; καὶ πῶς
ἤξιώθη τοσαύτης τιμῆς παρὰ τοῖς ἐπαύροις, ὥστε νὰ ἐπι-
δρῇ ἐπὶ τοσαύτων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόδον τῆς ἀν-
θρωπότητος ἐν πάσῃ ἐποχῇ καὶ δὴ σήμερον, ἔτε ἡ ἐπιστήμη
κυριαρχεῖ ἐπὶ τοῦ κόσμου;

Τοῦτο ἐστὶ τὸ μέγα ζήτημα: φέρε δὴ χωρήσωμεν πρὸς
τὴν λύσιν αὐτοῦ ἀρχαίον ἔχοντες τὸν Πλατωνικὸν λόγον ἢ
τὴν θεὰν Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὸ μυθικώτερον.

Πρὶν ἢ ἄνω φθάσωμεν εἰς αὐτὴν τὴν οὐσίαν τοῦ Ζητή-
ματος, κρίνω καλὸν δύο τινὰ νὰ προσθέσω.

α'. Ἡ ἀκριθὴς, διεξοδικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἀνάλωσις τῆς
Πολιτείας τοῦ Πλάτωνος ἐνταῦθα οὐ χωρεῖ ἐμπεριστατωμέ-
ως: στενὰ τὰ ἔρια τῆς ἐπιστημονικῆς ταύτης πραγματείας.
Ἄρα εὐτύχοντες περιλήψομεν τοῦ ὅλου πονήματος, καὶ ἢ
ἐξήρασαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν πνευματῶν τῶν ἐπιτημονῶν
τῶν διαφόρων ἐποχῶν ἐπιχειροῦμεν.

β'. Ὑπὸ φιλοσοφικῆν καὶ οὐχὶ ὑπὸ Νομικὴν ἐποψίν ἢ
ἔρευνα ἔσται μοι ἐνταῦθα. Ἡ Νομικὴ ἀρίσται τοῖς Νομικοῖς.
Ἐν πρώτοις ἐν τῇ Πολιτείᾳ τοῦ Πλάτωνος αἱ διάφοροι
κοινωνικαὶ τάξεις καταργουμέναι: ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ὡς
τέκνα τῆς φύσεως τῶν αὐτῶν ἀξιοῦνται παρ' αὐτῆς προνο-
μίων: καὶ ἐν ἀπλουστέρας καὶ δημοταῖς φράσει: ἐν τῇ Πολι-
τείᾳ τοῦ Πλάτωνος πλοῦσι καὶ πένητες οὐχ ὄριστανται:
μεγαλοκτηματῖαι καὶ μικροί, οὐδόλωι: πάντες ἴσα κτή-
ματα ἔχουσι: δὲν ἐπιτρέπεται τινι ἔχειν περισσώτερα κτή-
ματα ἢ χρήματα: αἱ οἰκίαι κοιναί: τὰ κατοστήματα κοινά:
τροφαὶ κοιναὶ ἐν συσσίτιον ἀναμιχθῆναι καὶ γυναικαί: τὸ δὲ
σπουδαιώτερον καὶ πάντων ἀνατρεπτικώτατον, αἱ γυναῖκες

πέριξ του 'Ηλίου, ως χρυσαλλίδες πέριξ λυχνίας, και ότι η Γη περιφερομένη επίσης πέριξ αυτού, κινδυνεύει να συγκρουσθή με πλείονας του ενός τούτων. 'Εν γένει, είναι αλήθης, ότι οι άστράχοι και τυχοδιώκται ούτοι διάφοροι όγκοι ούδένα παρουσιάζουν κίνδυνον και η ήμετέρα Γη δύναται να τους διαπεράση, ως σφαίρα πυροβόλου διά μέσον σμήνους μυιών. Και τούτο συνέβη ήδη διά του κομήτου Βιέλα, ούτινος η τροχιά διασταυρούται μετά της γήινης τροχιάς, η δε προσεγγισίς αυτού τῆ 1832 προύξενεν ούκ ολίγον πανικόν τοις κατοίκους της Γῆς. Κατά τους γενομένους τότε υπολογισμούς ο κομήτης ούτος έμελλε να διαπεράση την γήινην τροχίαν την 29 'Οκτωβρίου του έτους εκείνου ολίγον πρό του μεσονυκτίου. Τό γεγονός τούτο έσημειώθη εις τας έφημερίδας χωρίς κωλύει να έννοηθῆ φυσικῶς και έγένετο μάστιγ λόγος περί των κινδύνων τούτων συναντήσεως, δυναμένης να επιφέρῃ τὸ τέλος του κόσμου.

Ἄλλὰ τί ἐστὶν ἡ τροχιά τῆς Γῆς; Ἔστι ἡ ὁδὸς ἣν διατρέχει πέριξ τοῦ 'Ηλίου.

Ὡστε σφαίρα ρυτιομένη ἐπὶ τινος ὁδοῦ, ἡ σύγκρουσις ἐπέχεται μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν διέρχεται τις τὴν ὁδὸν ἐπὶ τοῦ σημείου και κατὰ τὴν στιγμήν ἀκριβῶς καθ' ἣν διέρχεται αὐτὴ ἡ σφαίρα. Ὁ ήμέτερος πλανήτης έμελλε να φθάσῃ εἰς τὸ σημείον τῆς τροχιάς του, ὅπου θὰ διέτρεχε και ὁ κομήτης τὴν 30 ἐπιότος Νοεμβρίου, ἦτοι πλέον του μῆνος κοτόπιν. Ὡστε οὐδὲ οὐκ κίνδυνον υπήρχε τότε, οἱ δὲ έφημεριδογράφοι εἶχον πλανηθῆ μεταρὶ τροχιάς και σφαιρας.

Ἄλλὰ τί θὰ συνέβαιναν ἐν ἡ σύγκρουσις ἐπιήρχετο; Τότε ἦτο δύσκολον να προείρῃ τις, ἐνῶ σήμερον ἀρχίζομεν να τὸ μετῶνομεν, ἔχοντες ἄρ' ὅφει δὴ αὐτὸς οὗτος ὁ κομήτης Βιέλας, οὔτινος ἡ περιφορὰ πέριξ τοῦ 'Ηλίου ἐξετελείτο εἰς ἔξ ἔτη και ἐπὶ μῆνας ἀληθάς συνήντησε τὴν Γῆν ἐκτος τὴν 27 Νοεμβρίου 1872. Πάνη, ἐὰν υπήρχεν ἐπικίνδυνος, οὐδὲ ὅπως πλέον τὸν φοβούμεθα τὸ γε νῦν ἔχον, ἀφοῦ ἀπεδίωσαν ἦδη κατασυντριβῆς εἰς τεμάχια, εἰς ἑκατομμύρια διαττότων ἀστέρων. Καὶ πρῶτον, ἴδομεν αὐτὸν διασχιθέντα εἰς δύο, και τὰ δύο ταῦτα διάπυρα νεφέλωματα ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν τὸν ἐν τῷ κενῷ ὡς δύο ἀδελφοὶ δίδυμοι, ἀλλὰ βαθμυδὸν καὶ βραδέως ἀπομακρυνόμενοι ἀλλήλων. Ἐἴτα ἐξηφανίσθησαν ἐντελῶς, και οὐδέποτε πλέον ὠράθησαν.

Τὶ ἀπέγιναν; Πιθανὸς ὁ κομήτης οὗτος να διελύθη ὁλοκλήρως εἰς μικροσκοπικὰ τεμάχια, εἰς κοσμικὴν κόκκιν, διότι τῆ 27 Νοεμβρίου τοῦ 1872, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπρόκειτο να συναντηθῆ μετά τῆς Γῆς, παρετρήθη ἀληθῆς βροχὴ διαττότων ἀστέρων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὑπελογίσθη εἰς ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδας! Τὸ θαυμάσιον τοῦτο σμήνος προήρχετο ἐκ τινος σημείου τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἔδει να κατείχῃ οὐχὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κομήτου, ὅστις ἐὰν ἐξηκολούθει εἰτι ὑπάρχων θὰ διέρχετο τοῦ σημείου τούτου τῆς γήινης τροχιάς δώδεκα ἑβδομάδας πρότερον, ἀλλ' ἡ οὐρὰ αὐτοῦ, ἡ κίλλιον εἴπειν, μέρος τὸν ἀπουσιθεθέντων διαμερισμάτων του, ἄτινα ἀπὸ τοῦ διαχωρισμοῦ του εἰς δύο τῆ 1846, εἴχον διασπαρῆ κατὰ μήκος τῆς τροχιάς του. Οὐδέμια ἀμφιβολία ἀπομένει περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ σμήνους τῶν διαττότων νέων ἀστέρων και τοῦ κομήτου Βιέλα. Ἐτέρα δὲ νέα συνάντησις, ἀνόλογος τῆ πρώτῃ ἀλλ' ἤπιον πλουσία, παρετρήθη τῆ 27 Νοεμβρίου 1885.

Ὡστε, ὡς ἐμφαίνεται, ἡ ήμετέρα Γῆ δὲν συνήντησε τὸν πυρῆνα αὐτὸν τοῦ κομήτου, ἀλλὰ μόνον τὴν ἀπομακρυσμένην αὐτοῦ ἄκρην.

Συμβεβηκόσ ὁμοίος φύσεως, μοιολόντι αἰσθητῶς διάφορον, φαίνεται συνέβη και τὴν 30 'Ιουνίου 1861.

Κατὰ τους γενομένους υπολογισμούς εἶχονεν εἰσέλθει κατὰ τὴν προίαν ἐκείνην ἐν τῆ ἀμύδιε ἀκρὰ τοῦ μεγάλου κομήτου τοῦ 1861. Τὸ φαινόμενον τοῦτο διήλθεν ἀπαρτήρητον σχεδόν, παρατηρηθεῖσις μόνον παραδόξου τινος λάμψεως, ὁμοίας πρὸς βόρειον οὐλὰς εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Ἄγγλιας.

Κατὰ τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις, δὲν πρόκειται περὶ κομητικῶν πυρῆνων, ἀλλὰ περὶ ἀπομακρυνόμενων και κινδύνων διαμερισμάτων αὐτῶν. Ἐτέρως κομήτης, ὁ κομήτης Λέξελ συνήντησε τῆ 1770 τὸ σύστημα τοῦ Διὸς καθ' ὁδόν. Ἄγνοοῦμεν βεβαίως τὴν ἰδύνατον να προηαιτησῃ εἰς τὰ ἐκεἶ ἐπὶ τῶν δορυφόρων του ὑπάρχοντα ὄντα, ἀλλ' οὐδέμιαν διατάραξιν ἐπέφερε εἰς τὰς κινήσεις αὐτοῦ, τούναντιόν δ' ἡ πορεία τοῦ κομήτου διαταράχθη ὑπὸ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Διὸς, οὔτινος ὁ κολοσσαιὸς ὄγκος ἐξέθῃσε τὸν κομήτην ἐπὶ τροχιάς πολὺ ἀλλοίως τῆς πρώτης.

Ὁὕτως ἀποδείκνυται ὅτι οἱ κομήται δύνανται να συναντήσωσι τὴν Γῆν και τοὺς ἄλλους πλανήτας. Αἱ τὰς συστημάτων τοῦ κόσμου συνθῆκαι δὲν ἀνθίστανται ἐκ τούτου, ὅπως δὲν ἀνθίστανται εἰς τὰς πλῆμυρας, τοὺς σεισμούς, τὰς ἠθαισιτεώδεις ἐκκρήσεις, ἐπιδημίας, λοιμὸν ἢ χολέραν. Καὶ θὰ ἐξεπλήσιστό τις μάλιστα πῶς αἱ συναντήσεις αὗται δὲν εἶναι συνεχέστεραι, ἀφοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν κομητῶν δὲν εἶν' ἀσπίματος. Ὁ Κέλπλερ ἔλεγεν ὅτι ὑπάρχουσι τόσοι κομήται εἰς τὸν οὐρανὸν ὅσοι ἔχοντες ἐν τῷ 'Καίονθ. Τριάκοντα ὄντων δια γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ κατὰ αἰῶνα διαβαίνοντες ἀρκετὰ πλῆθος τῆς Γῆς, πέντε ἔως ἔξ ἀνακαλύπτονται κατ' ἔτος διά τοῦ τηλεσκοπίου, ἀπὸ δύο δὲ χιλιάδων ἐπὶ ἑκατομμυρίων πέντε χιλιάδων κομητῶν διήλθον πλῆστον τῆς γήινης τροχιάς. Ἐὰν δὲ παραβλέωμεν τὴν ἑκαστὴν τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, μέχρι τῆς τροχιάς τοῦ Ποσειδῶνος παρατηροῦμεν ὅτι κυκλοφοροῦν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ πλέον τῶν ἑκοσιν ἑκατομμυρίων κομητῶν.

Οἱ κομήται οὗτοι διαφέρουν ἀλλήλων κατὰ τὸ μέγεθος, τὸ σχῆμα, τὸν ὄγκον, και τὴν φυσικὴν και χημικὴν σύστασιν. Ἄλλοι εἶναι ἐντελῶς διαφανεῖς, και εἰς τὸν πυρῆνα τὸν ἐτι, ἔπειροι δὲ φαίνονται συμπλεγεῖς διπλῶν συμπλεγμένων οὐρανολλήθων ποικίλων ὄγκων. Οἱ πυρῆνες οὗτοι κατὰ μέρος μὲν φωτίζονται δι' ἴδιον φωτὸς, κατὰ μέρος δὲ ἐκ τοῦ ἀναταναικωμένου ἡλιακοῦ φωτός· αἱ ἀτμόσφαιραι κοὶ οὐραὶ αὐτῶν φαίνονται ἀερώδεις και διάπυροι, ἡ δ' ἀνάλυσις τοῦ φωτός ἀπέδειξε τὴν ὑπαρξιν τῶν συστατικῶν τοῦ ἀνθρακος, ἀνθρακούχου ὀξυγόνου, ὄξειδιον τοῦ ἀνθρακος, ἢ ἀνθρακούχου ὕδρως.

Αἱ συνέπειαι συναντήσεως μετὰ τῆς Γῆς διαφέρουσιν ἐξ ἑσῶν κατὰ τὴν φύσιν τοῦ κομήτου, κατὰ τὴν ταχύτητα αὐτοῦ και κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς προσκομισεως του. Ἐνθὸς δ' ἐννοεῖται, ὅτι ἐὰν ὁ κομήτης ἐπιήρχετο ὅπισθεν ἡμῶν ἢ ταχύτις τῆς προσκομισεως θὰ ἦτο εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἐνῶ ἐὰν ἐπιήρχετο κατὰ μέτωπον τῆς πορείας μας, ἢ ταχύτις αὐτὴ θὰ ἐπιήρχετο εἰς τὸ μέγιστον.

Τοιαῦτη σύγκρουσις ἦδεν εἶσθαι προμερὰ, ἐὰν ὁ πυρῆν τοῦ κομήτου ἦτο συμπληγῆς, ἢ και ἀπλῶς, ἐὰν συνίστατο ἐκ στερεῶν σωμάτων ποικίλων ὄγκων πλέον ἢ ἦτον σημαντικῶν. Ὁ Λαπλάς περιέγραψε τοιαῦτην σύγκρουσιν μετὰ ὄγκου δραματικῶν ὡς ἔξῃς: «Ὁ ἄξων τῆς Γῆς και ἡ περιστροφικὴ αὐτῆς κίνησις θὰ μεταβληθῶσιν. Αἱ βάλασαι θ' ἀφήσωσιν τὴν παλαιὰν θέσιν των και θὰ βαδίσωσι πρὸς τὸν νέον ἰσημερινόν. Μέρα μέρος ἀνθρώπων και ζῶων θὰ πνιγῶσιν ἐν τῷ παγκοσμίῳ τούτῳ κατακλισμῷ. ἢ θὰ καταστραφῶσιν ὑπὸ τῆς θιαίας συγκρούσεως. Φυλαὶ ὁλόκληροι θ' ἀπολε-

οῦσθαι. Πάντα δὲ τὰ βιομηχανικὰ και τεχνικὰ προϊόντα τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἐκμηδενισθῶσιν. Τοιαῦτα εἶναι τὰ δεινὰ, ἄτινα ὁ διάστημα γεωμετρικῆς ἀναφέρει ὡς δυνάμενα να προέλθωσιν ἐκ τῆς συγκρούσεως τοῦ πυρῆνος κομήτου τινος μετὰ τῆς γῆς.

Ἔστι μὲν σοβαρὸν τὸ πρῆγμα, ἀλλ' εἶναι ἦتون πιθανόν, διότι ὡς αἱ παρατηρήσεις ἀποδεικνύουσιν οἱ κομητικοὶ οὗτοι ὄγκοι γενικῶς παρίστανται οὐχὶ ὑπὸ τῶσιν σημαντικῶν ἐπισημ. Οὐχ' ἦτον εἶναι ἀλήθης ὅτι στερεῶς πυρῆν ὀλίγων χιλιόμετρον μόνον διαμέτρου, ἢ σμῆνος συμπληγῆς τοιούτων πυρῆνων ἐρχόμενον καθ' ἡμῶν μετὰ ταχύτητος ἑκατοντάκις μεγαλύτερας σφαιρας πυροβόλου θὰ ἰδύνατον μόνον ν' ἀποσπῆσῃ ἢ βυθίσῃ μέρος τῆς γῆς, να πυνθάλῃ ἑκατομμύριον τινα ἀνθρώπων και να μεταβάλῃ τὴν γεωγραφικὴν κατάστασιν τῶν μερῶν, ἄτινα ἦδεν ἐγγίσσει.

Ἄλλὰ ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος, ὃν δύναται να ἐπιφέρῃ συνάντησις κομήτου εἶναι ἀνανηροῦτως ὁ μετασχηματισμὸς τῆς κινήσεως τῆς θερμότητος και ἡ νάμῃξ τῶν ἀερίων τοῦ κομήτου αὐτοῦ μετὰ τῆς ἡμέτερας ἀτμοσφαιρας. Δὲν εἶνε ἀμφιβολον, ὅτι οἱ κομήται εἰσὶν οὐσιαστικῶς ἀερώδεις και ὅτι τὰ αἰερα ταῦτα εἰσὶ σωματικὰ ἀνθρακος, μῖα τοιαῦτη δὲ τυχασία συνάντησις θὰ ἐπέφερε σοβαρὸν κίνδυνον ὅστις δύναται μορφαίως να ἐπιφέρῃ τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Μίαν τῶν περιπτώσεων τούτων μέλλομεν να ἐξετάσωμεν παρακάτωθεν.

(Ἔπειτα συνέχεια)

ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ ΑΕΡΟΛΙΘΟΣ

Εἰς Ἐλιφόρος τῆς Ρωσικῆς Φιλλανδίας ἔπεσεν ἐσχάτως τεράστιος ἀερόλιθος προσηνῆας τρώμον και σάλον, ὅστις ἰγένετο αἰσθητῶς και ἐν Πετροῦπολει. Ἰδὺ δὲ πῶς ἀργυροῦνται τὸ συμβεβηκόσ.

«Σκότος πυκνὸν ἐπικρατεῖ συνήθως κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ἐν Φιλλανδίᾳ, ἀλλὰ τὸ σκότος τῆς 28ης Φεβρουαρίου εἶ. ἐφάνη πυκνότερον και ἀκριβῶς πρὸ τοῦ σοβαροῦ μετεωρολογικοῦ φαινομένου, τὸ ὅποιον ἐπερῆν ἀνὰ τὸν ὀριζόντα τῆς το Φιλλανδίας και τῆς Πετροῦπόλεως, ἐνσταθα μὲν κατὰ τὴν 9|12 ὥραν ἀκριβῶς τῆς ἑσπέρας, ἀλλαχθῶ δὲ τῆς Φιλλανδίας κατὰ τινα λεπτὰ ἐνωρίτερον ἢ ἄργότερον, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν τηλεγραφικῶν και τηλεφωνικῶν εἰδησεων, αἵτινες ἔρθασαν τὴν ἐποχῶσιν τοῦ μετεωρολογικοῦ γενομένουσ.

Τὸ μετεωρολογικὸν φαινόμενον ἐνεφανίσθη μετὰ τῶσιν ἰσχυρῆς λάμψεως φωτός, ὅστε μετέτρεψεν αὐτόχρομα τὴν νύκτα εἰς ἡμέραν και ὑπερίσχυσε τοῦ φωτός τοῦ ἐν τοῖς ἀματιείοσ.

Ἡ ζωνρὰ και μεγάλη ἐνστάσις τῆς λάμψεως τοῦ φωτός διήρκεσεν ἐπὶ τινα δευτερολέπτα και ἐπηκολούθησεν ἰσχυρὰ δόνησις και πάραυτα ἀσυνήθης τρομακτικῆς και παρατεταμένος κρότος.

Ἐρωσιμῶν εἰς ὑποσκότεινὸν τὸ δωμάτιον συνδιαλεγόμενος μετὰ τινος ρώσου φίλου μου, εἰς τὸ ὅπιον εἰσῆλθον πρὸ ἐνδὲ τετάρτου τῆς ὥρας, ἦτοι εἰς τὰς 9 και 1|4.

Ἐκθαμβὸς εἶμινε ἐτε εἶδον τὴν ἑκαστὴν περιβάλλομένην ὑπὸ τῆς λάμψεως· ἐστρεφθ μετ' ἐνθασφρόντισ τὸ βλέμμα εἰς ἑλα τὰ μέρη τοῦ ὀριζόντος και ἐβεβηκώθην ὅτι ἡ αὐτὴ λάμψις ἱσχυράτι πανταχοῦ. Ἡ ὥρα ἦτο 9|12, λεπτὰ τινα μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς λάμψεως αἰσθάνομαι κλονισμὸν τινα και τὴν φωνὴν τῆς συζήγου μου, ἦτις με τὴν βόρειον αὐτῆς ἀπέσταν μετὰ φωνῆς και με ἐρωτᾷ τί συμβαίνει. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπηλθε κρότος παρατεταμένον, ὅστις προσωπικῶς πρὸς τὸν ἰσχυρὸν κρότον καθῶσ εἰς τὸ ἄριον κατεγχομένου μετ' ὀρμῆς διὰ τοῦ μαγγάνου. Ἐξέρχομαι και ἐρωτᾷ τὴν περιπαλοῦσαν ἀπτηνομίαν ἦτις μετὰ τῆς διακρινούσεσ αὐτὴν

εἶνεως συμπεριφερῆς μοὶ ἀπαντᾷ ὅτι τὸ φῶς και ὁ κρότος παρετηρήθησαν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Προχωρῶ βῆματὰ τινα και βλέπω κόσμον περιεργῶς δικαιοκρινῶν ἐπιθυμητότα να πληροφορηθῆ τὴν περὶ τοῦ νεοφανοῦσ και ὅπως μυστηριώδους φαινομένου.

Ἰπὸ τὸ κρότος φρόδον τινὸς και περιμετρεῖται ἀνεμένον τὴν ἐπαύσιον, ἦτις μετὰ διεβδαιώσι περὶ τοῦ μετεωρολίθου, ὁ ὅποιος ἔπεσεν εἰς ἀπόστασιν 5 χιλιομέτρον ἀπὸ τῆς πόλεως Βοργῶ, πλησίον χωρίου τινός. Ὁ ἀερόλιθος ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ πάγου λίμνης τινός. Ἐβραυσεν τὸν πάγον και ἐσεγέρθησεν εἰς τὰ ἔγκαια τῆς γῆς, ὡς εἰκάζεται, καθῶτι μέχρι σήμερον μετ' ὅλασ τὰς καταβλήσεις, προσπαθεῖς τῶσιν παρὰ τῶν περιοικῶν κατοικῶν ὄσων και παρὰ τῶν ἐπιστημόνων ἀστρονόμων και μελῶν τῆς Γεωλογικῆς ἐταιρείας, οἵτινες ἔπταυσαν πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν, δὲν καταρῶθῃ εἰσέτι ἡ ἀνεύρεσις αὐτοῦ. Ἄλλ' ἡ καταμέτρησις τῆς ὄψης ἐν τῆ ἐπιφανείᾳ εἶναι 4—5 μέτρον διαμέτρου. Εὐρέθησαν πολλὰ τεμάχια πάγου ἀνετραμμένα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν και τινα ἐξ αὐτῶν μεμιγμένα μετὰ τοῦ πηλοῦ, ὅστις ὑπάρχει κάτωθεν τοῦ πάγου και 6 ποδῶν τοῦ πάγου.

Ἐκ τῶν εἰδησεων, αἵτινες ἐλήθησαν ἐκ διαφόρων πόλεων τῆς Φιλλανδίας, πληροφοροῦμεθα, ὅτι εἰς τινα μέρη ἡ λάμψις τοῦ φωτός ἦτο φασικῆ, ἀλλαχθῶ δὲ τὸ μετεωρον συνωδύετο ὑπὸ οὐρας, ἦτις ὑπολογίζεται 6—8 μέτρον.

Ἐν Πετροῦπολει παρετηρήσαν τὸ φῶς και ἠθιθάθησαν κρότον τινα ἀνευ δονήσεως.

Νεώτεροι εἰδησεις ἀγγέλλουσιν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετέωρον ἀνεκαλύφθη ἦτι. Ἡ ἄξις αὐτοῦ, πλουσιότητος εἰς αἶθρον και ἄλλα στοιχεῖα, ὑπολογίζεται ὑπὸ τῶν Ρώσων ἐπιστημόνων εἰς ἑκατομμύρια τινα ρουβλίων. Ἀνεγκυστικῆ μηχανῆ θὰ κατασκευασθῆ πρὸς ἀνέλιξιν τοῦ οὐρανοῦ τούτου δώρον ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἐπειδὴ δὲ ὅλα τὰ μετώρα τὰ πῖντονα ἐπὶ ρωσικῶν ἐδαφοσ ἀνῆκουσιν εἰς τὸ Ἐστέμμα, ταῦτα θὰ ποισθῆ, ἐν δὲν πλανῶνται οἱ σοφοὶ ἄνδρες, χρηματικὴν ἀξίαν ἀπειρον ἐκ τοῦ εὐρήματος τούτου.

ΠΤΩΣΙΣ ΕΝΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥ

ΘΕΟΦΙΛΩ ΚΟΝΤΗ:

Ἐπίστασι τοῦ ἀγγέλου τοῦ θιοῦ ἐστὶ θεογενεταρῶσ τῶν ἀγγέλων, θεικαλαί εἰσιν, ἔλαδον ἑαυτοῦς γυναικα... (Γένεσις, κεφ. 5.)

Τοιοθετήσατο κατὰ γῆσ τὴν ὕβριν ἡ Ἔμα, ἐκάτισεν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου λειμῶνος παρὰ τὴν κηγήν, και στρέψασιν τοὺς ὀφθαλοὺς ὀρθακῶς πρὸς τὸν οὐρανόν, τοὺς γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς, οἵτινες ἀνηνάλων τὴν διαγωγῆσ τῆν θλάττασιν, ἡ ὅποια μαρῶθην ἐγόγγυλις και συνεχέτο με τὸν ὀρίζοντα, ὡς τὰ ἐπέφανε τὸν οὐρανόν, ἡ Ἔμα ἀνέτευσεν. Πέριξ αὐτῆς, ὑπὸ τὴν γλαυρὰν θεατεῖται τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου, τ' ἄθη ἀνοίγονται τὰ τροφῆρα τῶν πέταλα, ἀνεθῖδον κύματα λεπτῶν ἀρωματῶν και ὁ αἰθήρας και ἄσπρες ἐέφυρος τῆς πρῶλας διέρχεται μετὰς τοῦ ρόχθου τῆς θαλάσσης, και συνάπτει τὰ ὑψηλὰ χόρτα, ἄτινα ἐκμαίνοντο, δίδουσε εἰς τὴν και διάτα τὴν ἄφην μῆσ ἀπερῶσιν ἐκτάτους ἰδατῶν ἐπιχρόσους πρασίων. Τὰ χρυσοῦσ ἔντομα, αἱ μεγάλαι κούρα μῆλαι ὑπὸ τὸ ἀργυροκόνητον περιφορῶσιν, αἱ λευκαὶ και κίνααι χρυσαλλίδες, αἱ χρυσεῖται μέλισσαι ἐξδύμωσ κρηστρεζόμεναι ἐν τῇ ἀτμοσφαιρα, και ἐπικαθήμεναι εἰς τ' ἄθη ἐκώρτων τὰ τροφῆρα αὐτῶν στελέχη και ἐφαίνοντο μυστηριώδεις περῶται πολυτιμοὶ λίθοι ἀργυρόντες ζωῆς. Ἐπὶ τοῦ μεροῦσ τοῦ θαλάσσης αἱ κελύκα ἐπρόβαλλον μέτω τῶν πρασίων θάμνων ἐνθα τὰ ἐξερχόμενα τοῦ κίλυκος ρόδο ὠμαίτων με τὸ πτόμασ, ἀνοίγοντα τὰ κοράλλινα γείλη των διὰ γήληματα ἔρωτος θερμὰ. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀνελευτῆσ τοῦ πεδίου ἡ ὄρτος, μὴ ἀπορρορηθεῖσα ἀκμήν ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου ὠμαίτη τὴν λανθάνουσα τὴν ἰδύναν λαυκαθίμασ ἰερίσασα ἐπρόβαται και στρέφασ ἀπερῶσιν ἐπὶ τὸν σοβαρὸν πετάλων τῶν κηγῶν και ἐπὶ τῶν λυτρερῶν κωδωνίσκων τῶν ἀνθῶν τοῦ στρώχου.

Ὁ διαραῆς οὐρανός εἶχε παραδόξως ἀναταναικῆσαι ἀργυρῶδων κυμάτων, κερτρῶν καλυπτῶν και εἰς τὸν ὀρίζοντα μῖα ἡ μ-

γάλη λήψης περιελάσσει εις έν εκκρεμές θάρατρα κεραλίων, την υποκείμενον γραμμικήν της θαλάσσης. "Ηυχρος ο ήλιος ανήρχετο, ή δε "Εμα, εθέσθη εις την πυγήν όπως ανέλθειν νερόν, είχε καθίσει επί του γλακερού λευμώδους και στεφάνα τους δαλαμύς προς τον οφρανον, άνέκυετο.

"Από τινων ήμερών ήθάνετο εν τη καρδιά αβήης απόκρυφόν τινα ψυχικήν παραχήν: επιθυμία μάταια ν' άσπάζηται τ' άβηη και να στήρη την κεραλήν της δι' αυτών, ν' αναφανή διατόρως μίαν λέξην, ήν ήγνόει την ανύπνου σίγησιν και της ένέπνευ εν τη καρδιά παράδοξα συναισθήματα των όσείων δέν ήδύνατο να δώση εξήγησιν. "Ενώστα, ενώ ώδηγει εις την βοτάνη τα ποίμνια ένθιναίς τους βροχίους και γλυκείς οφθαλμούς των άθώων ζώων και μία επιθυμία πρῆλλη να τα άσπάζηται και να τα δάκνυι επί του πρωτότου την παρηγορήσει, ενώ άλλως κατ' άλλων θεμιούς πάθος κα-επλέγηκε το αίμα της εις τας όρτηρίας και της εξέδε είγη πορευτό, άτινα συνεκλύοντο αυτήν σύστασιν.

Την νύκτα έκείνην ή "Εμα είχε όνειρευτή εις μέαν όστρακίαν, παράξενος ως ή παραρσίτην, της είχε φανή ότι έβλεπεν ένα νεανίαν, ώραλον ως οδίδει των ούων του άνθρώπου δάνατος να ήσαι να έστρατα γουγκλινης έμπεροθίν της, στήγιων την ό-φην αυτής μεταξύ των βροχιώνων και φευρίων αυτήν μέαν νέαν λέξην, γλυκείαν, μίαν λέξην θωρευτικήν, μίαν λέξην όλοιονίαν, άνωστασι δίας. "Οκσίον ή ο πάρος! "Σανθός και ή όκτις του ήλιου, αώς πατάλη χροσού να είχε καλύτερη την κεραλήν του. Περὶ καυτού έν άρχαυρον φως, έν το όσείω έπύκρυν φλόγες σκοπέου την σμεράλλου, έκαμε να άρχαυρον όλα τ' άντικείμενα, υπό δι άίν λευκήν άμείσιν του, εφός χιτών πεποικιμύος δι' άνθους, ατέθει άλυκί άρωμα, τρυφερόν και εύώδες. όπερ άνέμνηκε τὸ άρωμα όλων των άνθων και όλων των μετάλλων, την δρυμείαν ποιήν του άγρου, την εύώδιαν των ήεροθώνων ήνωμένην μετὰ της δρυμείας όμιχης του κεχυμένου χροσού, εν τη άβη-σοή τῶν αϊθμάτων βοσάνων και των άνθωρίων, έν τη έγνυζή αναθυμιάσει του αϊ-ακλήμας και της κέλυρος. Είς τους άσπυλίμους του ύπερχο-χον φλόγας και τη έραίνετο, ότι οι γλυκείς και παύι έαίνοι δα-βαλλοί είχαν συγρύνους την άνοιον θαλασσιν βλέμματος γυναικός και του θερμού σελαγίματος βασιλικού βλίμματος.

Τη είχε φανή ότι ή φωνή του, ενώ ήλπιε, ήτο ως τις μουσική υποσεγαμένη, έ άμα κινούρας, εις έλαφρός καλώς λεπτιών χορδών κρουαμένων υπό δασυλίων μουσικωδών καυθών. "Η μουσική έκείνη της είχε δυνάμη την κεραλήν και το δυσιον έκείνο της είχε αποκαλύψει τον άρωμα. "Ερθεθατα δε το πρωί, προς της χα-ραυνης, μια κροτη μανία την έσάρτασαν—ώτων έν βίρος επί του στήθους και εις σπείρας περί την κεραλήν—ήθάνετο ότι ή έπι-θυμία της δέν ήθάνετο να εκπληρωθή και έκαυχε. . . Πόιος με-ταξύ των νέων της φυλής της ήτο τόσον ώρατος όσον ο έραυτης του όνειρου; Πόιος έδ' αὐτῶν είχε φωνή γλυκείαν, βλέμμα τόσον ταπεινόν και συγχρόνως τόσον άγέρωχόν; "Ενώ ήγειροτο την πρωίαν, όταν ο πατερός έλάλησε, χαριεύων την χαραυτήν ή όσεία ήρχετο ν' αποκούθη τους άπτεράς υπό μίαν καλύτεραν πορ-φυρών νεφελών, ή "Εμα ήθάνεθη την καρδίαν της μετήν λήψης και όταν ο μυκηθίος των βωών και των προβάτων τὸ βέλταμα άν-ηγγειλον εις αὐτήν ότι οι έραυτικοί όμυρλοί της ήθεον χείρας επί τους έργους, ή "Εμα ήγέρθη άναπέσπουτα και θρηνοίτα πάλιν την μουσικήν της τερπνής φωνης του μουσικωδών φωτός, όπερ την έκαμε να όνειρευθῆ τὸς ανατολάς και δύσεις ενός Φοίδου ώραιστέρου και λαμπροτέρου, όστις έπρό-ει τις άγγέλους.

Και, μετὰ τὸν ή "Εμα ν' άνελάθη, ύδαρ, άσχημα να της δια-εύγη εις στεναγμός. "Η λύπη να μη δύναιται ν' άγαπήθῃ ύφ'ένος νεανίου τόσον ώρατου, ή λύπη να γνωρίζῃ ότι τόση ώραισίος δέν ήτο άρμάγα γήϊνον εδατάκιον την ψυχην της και στεναζάτα, ήρχι-ζε να κλάη.

Μεταξύ των νεανίδων της φυλής της ή ώραιστέρα ήτο αυτή: ή "Εμα. "Οτάκις, ενώ ώδηγει εις την βοτάνη τα ποίμνια, της τὸ είχε έδει μια έξοχος λήρα, φέγγυος δι' αυτήν γλυκείας και πρωταίστους άδάς, και συγχρόνως ο κυνηγός άναπέσπουτα από τους κοπιώδεις άγώνας, της είχε προτρέψει των αυθαιστετέρων όνησιων, τα δέρματα, των άγρωρίωνων και λυχωτόρων δι' αυτήν πολλοί κοιμείς κεινέρωσιν την καρδίαν των, και γρόντες, υπὸ τὸς μακρὰς λευκὰς γενειάδας, βλέποντες αυτήν διεσχολήνην, άν-πέπεμον αίνους προς τον Κύριον, όστις έλάτρε μίαν μορφήν τό-σων ώρατων. Και ή "Εμα, γλυκουάτη, ύπάρω, άσχημα εις μέ-ωστα εις τα έπί της λήρας ήθάνενα σήματα, αποκοιμμένη τα δέρ-ματα, εφουρίωτα πρό του καλοαγάθου μειδιάματος των γερών-των.

Διήρχετο αὐτοχτης, άγροσθα τον έρωτα!

Κατόπιν, μίαν ήμέραν έγεγε συθρωπή, αι βαθυκόνοι άβραι των οφθαλμών της εξαλύθησαν, τὸ γαλήν της ώραισίας, αι πα-ραει τα της άπώλειαν τὸ πορφυρον χρομα, το όποσον επί του με-λαγχρονού δέρματος έκαμιν αυτήν να προτοκοιήη με ώρισον μή-λον, και εις γαλάζιου κίλλος της εθέθει τους ώρατους οφθαλ-μούς, τους ώρατους και λαμπροτέρους οφθαλμούς, εστιες έπαρ-πόλων τους κυνηγούς και ένέπνευ σίγησιν εις τους ποιητάς.

Και από την ήμέραν έκείνην μέχρι της νυκτός του ένυκτιου ή "Εμα ήτο συθρωπή και την πρωίαν βαίνουσα εις την πύγην με την καρδίαν πλήρη επιθυμιών και άθυμιών, έβλαυτε.

"Εν τούτοις, την στυμνήν άκρίβις, καθ' ήν ήθάνεθη έαυτή καταδύθειον υπό της λύπης, επί του σπυρεώματος ως εις νεός άτήρη ανέπειλε και πρό της λάμψέας του, ή λάμψης του ήλιου άγρία, τὸ δε κυανόν του οφρανού, γύρω του, έπαίνετο βαθύτερον και διαυγέστερον, ενώ μία ακτινοβολία ταπειρών έλαμπε μαρμα-ρυγὰς πορτοκαλλόχρους και κρύσινας, ένός σπατίου μεταλλικού διαπύρου και πικροού, περί του άπτερος, όστις καταφλόγις και έραίνετο ώσάν να καθήρχετο ήρέμα προς την γην. Οι δε κοιμέ-νες, εξελθόντες από τὰς γλαμαλάς αυτών καλύτερας και συναγέθη-τες, με τα μέτωπα κακυρώνα, περί του πατριόχου, είχαν άνα-γνωρίσει ένα των προπρὸςτετέρων του Θεού και έξήμνου αυτήν χαριστώνας. "Η φωνή του σεβατίου ήγει διατόρως έν τη ήμέ-ρῃ της σήσεως, δ δε άνεμος όστις ήδώς έπρόβουε μεταξύ των συλλωμάτων των δένδρων και έραίνετο να τονθοιήη μυτηριώ-δεις λόγους, μετέφερε μακρόν τὸς λέξεις, άτινες έπαναλαθα-ύμεναν από του ήχου, έραίνοντο να κυμαίνονται δια μέσου του διαπέματος και ν' άντίκτανται άκαταπόνητος, ταχέια εις τὸν ά-τελεστήρον, τον Θεόν.

"Ελάθε—έλεγεν ο γέρον ποιητή—έλθε σύ, όστις λάμπεις κλειότερον του άπτερος της ήμέρας, έλθε, δι εύλογημέτε του Κυ-ρίου. "Ερο ο φιλοθενοόμενος της ήμετέρας φυλής και εύλόγητον αυτήν "Ελάθε, και αν ο σκοπός της καθόδου σου επί της γης ει-ναι διάσπορος ή να μείνης μέτω ήμών, έλθε και έλθθητι παρ' ήμών τον άρρον, τὸ έλος, τὸ νεπερόν γαλα της φιλοθεσίας. Αι θυγατέ-ρες ήμών θα λατρευώσιν εν τη πρωτόψη σου τον Αίώνιον, όστις δίθει αυτή και δπόσας, τον Πανέγνωτον και πανόχρωτον Πλάστην, τον άρχοντα του ήλλου: έκείνον διά τον όποιον την νύκτα σπιν-θηροβολούσιν οι άπτερές, δια τον όποιον ή θάλασσα, ή τοβαρά ήλ-λαστα, ψέλλει τὰς γλυκυτέρας αυτης ήδας, φθιρρίζει τὸς βαθυ-τέρας αυτης λέξεις, αποκαλύπει τα μυκηλίματα αυτης άπόκρυφα. "Ελάθε, ο προσηλός του φωτός τέκνον! έλθε σύ, όστις έπίσταται δια τα μυστήρια της ζωής! σύ, όστις έπίσταται του έρχεται και εις έντιν ο θάνατος! σύ, όστις δέν άγνοεί τί κρύπτουν τα κρη-μύνη ρήματα, τα σκοτεινά βράθρα, έντος των όποιων ύπόκα-φος φθιρρίζει μια φωνή άποστατων καταραμένων και έβροίτων! σύ, όστις γνωρίζεις διατι το πύρ καθήρχεται εκ του οφρανού και πρός τον οφρανον πίπτουν αι σκιά της γης έλθε και γνώρισον ήμιν έν οι υιοί της φυλής μας θά ήνε πολυκλήμεις όσον τα φύλ-λα των δένδρων, όστις από ένους εις ένους αναβύλλουσι και φθι-νοσιν, όσον τὸ φαρμίον της έρήμευ, όσον ή ήμιος της θαλάσ-σης, όσον οι άπτερές του οφρανου. "Ελάθε και γνώρισον ήμιν όπό-ρας άθνας μέλλομεν ν' αποτίσμεν και όπόσας αγαλλιώσεις έν τοις ήμέραις και εν τοις έτεσι της ζωής.

"Ω περιλαμπή "Αρχάγγελε, άστρον το όποιον εκ του άπεραν-του οφρανού καθήρχεται, όπίθεν, περιελαυμένες δέξαν περιδιαβά-σεις το Αίώνιον έπί της πορφυράς, της σμαραγδίνου και της χρυ-σης καμυλίνας, ήτις έπίκει μέχρι θαλάσσης! έλθε και δείξον ήμιν νέα ποιήματα χαράς, έλπίδος και έρωτος."

Και τὸ άτρον, εις άγγελος ζωντός, ώς αν χροστοκαυλά να πε-ριεκλύπτε την κεραλήν του, εις άγγέλος υπό τον μακρόν λευκόν χιτώνα, διηρωμένον υπό λαμπροτάτων ανθών, καθήρχετο όλον έν ύποτέριμον επί του οφρανού, ακτινοβολών γύρω του άκτίνας τόσον ζωηρού φωτός, ώτε το φως του ήλιου άγρία.

Είχε δειλέθε: όλα τα άστέρια διατεταχένιατα εως άπτερές εις άο-τέρας, από ήλιου εις ήλιον: ώρατος, σπονδίας, διάπυρος και πικ-ριάτης έν τη γή. Τον άβει, τον προσηλίκου, τον ώδηγει ο έρωτα!

"Ητο εις των ώραιστέρων άγγελων, άτινας περιετοιχίζον τον οφρανον του Κυρίου και ψέλλουσι τα ώσιανά εν τη ήελι δυνάμει και μεγαλειότητι. "Ητο εις των όπουρίων των οφρανών μαχών και όταν ο έωσφόρος έπανεστάνηεν, έκείνος υπήρχεν εκ των άλλων οι όσοις τυπαιρούμενοι περί της θείας λευκής σημάσις της πί-στεως, έπάλασαν άρρωγμοί κατά των αναθημάτων λεγομένων των άποστατων. "Ιως δε εις την πινακην πάλιν να έπιπτε και κλέον ή άπας ήτρωθε τὸ τρομακτικόν σελαγίμα του ήίρους εις το μέτωπον του! "Ιως έπιπτε, ένικατό, άλλ' ήτο άνικατος δειλιός

"Ηγναι ούτος τον κελιδόν φόβον, όστις παγάνη την καρδίαν και τρέπει εις ευγήν τους δειλοός ήγγυει την προδοσιαν και θά έπι-πτεν, άλλα να φύγη, ούδέποτε! Ούτος ήτο ο ώραιστέρος των έκου-ραίων άγγέλων και συγχρόνως οι άνθρώποι έλιγοί του παραδοσιού ήρωότων την άνομιαν ήρωή του να τονίξη θαρραλέως παύ-νας και χαριέστες έρωτικές ήδας. Και όταν διήρχετο δια ζών ήλυστων, αι λεγιόνες των άγγέλων συνεσερανούτο περί αυτού δια να τον άκροαθώσιν εδάβαλλον της λήρας τερπνά άκτροχα και κερκιρούς και δευριδας ήχων και κύματα άρμονίας γλυκείας και άγέρωχου.

"Ητο ώρατος και έγενεο έκτακτικός! ήτο άγέρωχος και ήχημα-λωτόστη! ήτο ήγυρός και ένικήθη!

("Επειτα συνέχεια).

Η ΜΟΥΣΑ ΣΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Εν' ή καρδιά μου δλη σάν βοσνό και η γυρωφώνου άγκαθίς και βάτοι και μέσα γαίρεται το σκοτεινό της Μούσας, που κάθεται, παλάτι.

Τρυφύρα άγρανιεύεις ροματιές και πέρα ήρημά σκοτεινασμένη και όλεξήγρω γύρω ή μεριές με λάδρα μου μεντούρε φλογισμένη.

"Η Μούσα μου τους λόγγους τρυφύρα κιαπ' άγκαθαία δό άγκαθαία παταίε τοσε πόνους πύδα βόσανα πιαρά τὰ λέει και τὸ γράφω και ποταίε.

Κ' εν' ή καρδιά μου δλη σάν βοσνό και εν' ή Μούσα μου γερήδα ήρημωμένη με εν' το διάβα της άχώρη μακροπό και στέ βοσνό δὸ τάνε σκλαβωμένη.

Τέγες Χριστοθίτες

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Α' τετραμήνιος 1899

Α' Αριθμός 8 583, δρ. 25.000, οι άμθ. 24.288, 49,728 ανά δρ. 3.000, οι άμθ. 14, 741, 30.079, 36.996, 42,350 ανά δρ. 1000. Οι έπόμεινοι δέκα 2,399, 11 921, 21,749, 36,108, 47,081, 53,363, 53,528, 61,627, 64,099 72,361 ανά δρ.500 εις έλαστον. Είς τους έπομείνους δὸ άνχ άρχ. 100.

2,159	14,516	26,884	36,212	45,745	53,799	62,229	70,436
2,847	15,131	27,063	37,407	46,382	54,200	62,712	70,542
4,490	15,985	27,345	39,302	46,660	56,489	63,919	71,369
6,819	17,515	27,589	39,591	47,018	57,819	64,053	71,963
6,974	17,961	28,015	39,766	47,920	57,622	64,705	72,725
7,151	19,151	28,355	39,814	49,003	58,200	65,762	72,773
8,635	19,672	29,561	40,442	49,406	60,241	66,834	72,824
8,667	22,861	30,443	40,678	49,961	60,590	67,122	73,068
8,774	24,022	30,911	40,946	50,589	60,583	67,334	74,128
9,081	24,691	31,022	41,295	50,958	60,770	67,643	
11,837	25,192	31,091	42,044	52,871	61,548	68,991	
12,348	25,343	33,614	43,997	53,028	61,561	69,818	
12,858	25,641	34,748	44,072	53,281	61,921	70,141	

Των τυχόν κερδιώνων συνδρομητών μας: των τε έπαρ-χιών και έξωτερικου εύχαρίστως αποπέλλμεν τὸ κερδιθέν πούον, άμα ιχ λήφει του κληρωθέντος λαχνού.

Ο ΧΑΛΚΟΣ ΚΑΙ Η ΧΡΗΣΙΣ ΑΥΤΟΥ

"Ο χαλκός ήτο και είναι έν των χρησιμωτέρων μετάλλων εις τε την βιομηχανίαν και τον βίον του άνθρώπου. "Απ' έρ-κασιότων δε χρόνων έγένετο χρήσις του χαλκού προς κα-τασκευήν ποικίλων ουσείων, δογάνων και έλαιων.

Οι "Ελληνες ως και οι Ρωμαίοι τον εις χρήσιν αυτών χαλκόν έλάμβανον εκ Κύπρου, εις ής οι Ρωμαίοι άνώμασαν αυτόν *cuprum*. "Υπάρχη όμως ή γνώμη, ότι του άκτιον ή νητος έλαβε τὸ όνομα της εκ του όνόματος του χαλκού, *cuprum*. "Εν τ.σι χωρις δε της Κύπρου όνομάζεται έτι ιδίως τα κωδιώνικων των προβάτων και αιγών κρουπρόκτια.

"Ο χαλκός άπαντάται έν τη φύσει καθαρός ως και ήνω-μένος μετ' άλλων στοιχείων. Καθαρός εύρίσκειται εις την Β. "Αμερικην, πλοσιον της λίμνης "Υπεριτες, εις την Χι-λιήν, εις την Βολιβίαν, εις την Περούαν, εις την Σιβαριαν, Σουηδιαν, Κίαν και εις την "Ιαπωνίαν. Εύρίσκειται δε έν άθροιάς αναμιγμένους μετ' άλλων μετάλλων εν "Αγγλίαι, Σουηδιαι, Γερμανίαι, Ούγγαριαι, "Ισπανίαι, Μεξικῶ, Περσίαι και "Ιαπωνίαι. "Ο χαλκός χωρίζεται εκ των άλλων στοιχείων δια της πυρακτώσεως έντός καμίνων όπως και ο σίδηρος. "Εχει δε ειδικόν βάρος 8,93 και τήνεσι εις 1060.

"Ο χαλκός ένόμενος μετ' άλλων μετάλλων άποτελει κρῆματα λίαν χρησιμα εν τῷ βίω του άνθρώπου. Τὸ μεταλλο των κωδιώνων σχηματίζεται εις 22 μερών κασιτίρου και 72 μερών χαλκού. Το των τηλεβόλων μεταλλο εν 90 μερ. χαλκού και 10 μερ. κασιτίρου. Κρῆμα 10 μ. χαλ. και 1 μ. ψευδαργύρου με άλλην ποσότητα κασιτίρου έχει χρομα χρυσακίτρινον και χρησιμοποιείται εις κατασκευήν ψευδών κοσμημάτων. Κρῆμα 2 μ. χαλκού 1 μ. ψευδαργύ-σου και 1 μ. νικαλιου χρομαίνεται εις κατασκευήν επιτραπε-ζίων όργάνων, κροσπηγιών, όργάνων χειρουργικής κτλ. Το μέ-ταλλο των κυβαίων συνίσταται εις 80 μερ. χαλκού και 20 μερών κασιτίρου. Κρῆμα 90—95 μ. χαλκού και 10—5 μ. έργιλλου χρομαίνει εις κατασκευήν άντικειμένων τέχνης. Κρῆμα εις 100 μ. κασιτίρου, 8 μ. άντιμόνου, 4 μ. χ. κ. 1 μ. ζουμινθίου χρομαίνεται εις κατασκευήν κροσθίων και άλλων επιτραπεζίων ουσείων. "Εκ του χαλκού κατασκευάζονται επί-σης μαχητικά όσεία μηχανοκί, λιθότες, νομίσματα κτλ.

"Ο δε θεϊκός χαλκός, κοινώς άγλυθώπτερα ή πέτρα της κο-λίσεως χρησιμεύει εις παρασκευήν χροματών δια χρωματι-σμήν ύραματών, εις ηλεκτρικός στήλας, εις την γαλβανο-πλαστικήν, συντήρησιν των ζύλων και εις καταστροφήν του περονόσπορου των άμπελων.

Γαλβανοπλαστική.—Α γαλβανοπλαστική καλεΐται ή μέθοδος, δι' ής μέταλλα, εύρισκόμενα άπορροετωμένα έν ύδατι υπό μορφήν αλάτων δύνανται τη άνεργεία γαλβανικῶ (ήλεκτρικῶ ρεύματος) να κατακρημιθώσι κεκαθαρμένα και έν συμπυκνί καταστάσει. Δια της κατακρημιτώσεως δε ταύ-της είνε δυνατόν, ότε μὲν μέταλλα, κοσμημάτα, άνέγλυφα κτλ. ν' ανακαρχθώσι και πολλαπλασιασθώσι δια του άπερ-ρευσετωμένου μετάλλου, ότε δε μεταλλικά άντικείμενα να έπιχυθώσιν δια λεπτο στρώματος μετάλλου π.χ. χαλκού ήγαλματίων να έπικρημιθώσι δια στρώματος λεπτού εκ χρυσού. "Η δευτέρα αυτή μέθοδος περιλαμβάνει την *επιχρόσωσην*, *επαργύρωσην*, *επιχαλκωσην*, *επινικελωσην* κτλ. Κλάδης δε της γαλβανοπλαστικής είνε ή γαλβανοχρωμαία, ήτις ο δια γαλ-βανικῶν ρευμάτων χροματισμός των μετάλλων. "Ανεκαλύθη δε ή γαλβανοπλαστική υπό του έν Πετρούκοβι φυσικού "Ια-κόβου τῷ 1838 συγχρόνως δε και υπό του Σπένσερ εν "Αγ-γλίαι, ότε παρε-ρήθη ότι εκί του άρνητικῶ πόλου ήλεκτρι-κῆς συστοιχίας εκ ζευγῶν του Δανηλίου έρχοματίζετο κατα-κρημισιμα εκ μεταλλικῶν χαλκού, όπερ άποσπώμενον έφερε τον τύπον της έπιφανείας του πόλου. Μετ' άλλα έτη ή πα-ρατήρησις αυτή έφηρρόθη εις τὰς τέχνας ιδίως εν "Αγγλίαι, έν τῇ περι τὸ 1840 (εν "Ελλικτῶν της Βιρυμγαμίνης) ιδρύθη τὸ και τῶν ύπαίρων προς γαλβανικήν έπαργύρωσην έργουτά-

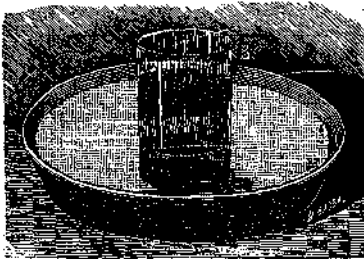
σιον. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ ἀλλαγῆς ἰδρῶν ἔδωκεν ἔργασασθαι ἐν Παιρισίω δὲ κατασκευάζονται τὰ γνωστὰ γαλβανοπλαστικά προϊόντα, Χριστὸν καλούμενα, ἅτινα εἶνε τὰ στερεώτερα πάντων τῶν τοιούτου εἴδους σκευῶν. Φερούσι δὲ ἐπ' αὐτῶν πάντα τὰ γνήσια τῆς ἑμοια Χριστόφ, ὅπου δύναται ν' ἀναγῶσθῃ διὰ μικροσκοπίου.

Διὰ τῆς γαλβανοπλαστικῆς παράγονται ἀγάλματα μνημείων, ἐκμαγετα νομισμάτων καὶ μεταλλίων ἀγαθημάτων, λυχνιστάται, κορβία, περιδμήματα ὀρολογίων καὶ ἀιτιγράφαι γαλκογραφημάτων καὶ ἑξολογραφημάτων καὶ τῆς στερεοτυπίας. Προσέτι ἡ γαλβανοπλαστικὴ χρησιμοποιεῖ ὅπου διὰ λεπτῶν στρωμάτων ἐδγενῶν μετάλλων ἐπικαλύπτονται ἀντικείμενα ἐκ μετάλλων ἀγενῶν κατασκευασμένα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὸ μαγικὸν ποτήριον

Πάντες γνωρίζομεν, ὅτι ἐάν χύσωμεν μετὰ προσοχῆς οἶνον ἐντὸς ὕδατος, ὁ οἶνος κᾶθεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ φαινομένου εἶναι τόσον γνωστὸν, ὥστε δὲν χρῆζει κλειόνας σφραγείας. Δὲν πρόκειται ἕως περὶ τούτου, ἀλλὰ τούναντιον περὶ τῆς τοποθετήσεως τοῦ οἴνου εἰς τὸ βάθος τοῦ ποτηρίου χωρὶς ποῦν καὶ ἑπιπέδου τῶν ἑπιπέδων κεντᾶ. Κατόρ-

δοῦται δὲ τοῦτο διὰ τῆς ἐπίσης πυκνότητος τοῦ ὕδατος καθ' ὅσον τοῦτο εἶνε ψυχρὸν ἢ θερμὸν.

Λάβετε πρὸς τοῦτο ποτήριον βεβαχμένον, ἵνα μὴ θραύνηται εὐκόλως, καὶ θέσατε ζεῖον ὕδωρ ἐντὸς αὐτοῦ, εἴτα τῇ βοήθειᾳ χωνίου βυθίζομένου μέχρι τοῦ πυθμένου (σχ. 1) χύσατε οἶνον ψυχρὸν, ὃν πρότερον ψυχραίνετε ὅσον τὸ δυνατὸν περισσύτερον μετὰ πάγου. Οἷον δὲ πράττοντες μετὰ προσοχῆς, θά ἴδῃτε τὸν οἶνον τοποθετούμενον εἰς τὸ βάθος τοῦ ποτηρίου ἐν εἰδει στρώματος ἐρυθροῦ λίαν διακεκριμένου.

Ἢδη ἀποσύρατε κατ' ὀλίγον τὸ χωνίον καὶ χύσατε ἐλαφρῶς εἰς εἰς τὴν ἐπιφανείαν τοῦ ὕδατος ρευτὸν τι ὑποκίονον, ἐλαφρότερον τοῦ ὕδατος, ὡς ἐν παραδείγματι, κεχρωματισμένον μετὰ μελάνης οὐδὲννευμα (σχ. 2). Τιοιουτρόπως ἀποκτάτε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας νέον στρώμα κωνοῦν ἕπερ σφικτηρᾶς τῶ μαγικῶν τοῦτο ποτήριον εἶνε, τὸ ὅπουον τῇ βοήθειᾳ φωτὸς δύναται νὰ μεταφέρῃ ἐπὶ τοῦ τοίχου τὴν τριχρῶν γαλλικὴν σημάειαν.

Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὸ φαινόμενικὸν πείραμά σας,

ὅπου δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς ἄραϊον ὄπως εἶπετε πυροτέχνημα.

Ἐάν ἀρήσῃτε τὸ ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ νὰ ψυχραίνῃ ἢ τὸ ταχύτερον, ἐάν θέσατε τὸ ποτήριον ὅσοις τοῦτο ἐντὸς ἀγγείου περιέχοντος ψυχρῶν ὕδωρ, θά ἴδῃτε μετὰ περιεργείας τὸν οἶνον ἀνερχόμενον καὶ ἀναμιγνύμενον μετὰ τοῦ ὕδατος διὰ κινῆσιον ἐρυθρῶν σιγμάτων ἐν εἰδει μακρῶν πυραύλων (σχ. 3). Ταῦτο γινώσκοντες τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας κωνοῦν ρευτῶν θά κατέρχεται ἐν εἰδει ὑποκίονον στύλιον καὶ θά κναμιγνύηται μετὰ τῶν ἀνερχομένων ἐρυθρῶν σιγμάτων τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας οἴνου καὶ οὕτω ἀποτελεῖτε ἄξιοπεριεργὸν θέαμα, ὅσοι πυροτέχνημα ἐντὸς ποτηρίου ὕδατος.

Φ. Η.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Μ.Σ. Κωνσταντίνου. Ἀθηνῶντος ἀειθροῦ, ἀπανηρώσαν προσηγῶς. Δ. Κ. Σ μ ὀ ν η. Συνδρομῆς καὶ ἀντίτιμον Ἡμερολογίων ἰληθῆ. Ἐυχαριστοῦμεν ποῦ. — Μ. Χ. Π ρ ὀ β ἰ ζ α ν. Παραγγεῖλια σὰς ἐπιπέδου. Χρήματα ἰληθῆσαν. — Μ. Κ. Α c h m o u n. Ἐπιστολὴ μετὰ περιεχομένου ἰληθῆ. Ἐχει καλῶς. — Α. Σ. Ἀ λ ε ξ ἄ ν δ ρ ε ι α ν. Διελτίριον ἰληθῆ καὶ ἐξέρχον πολὺ δι' ἔργασίας σας. Βυθίζομεν πρῶτον. Ἐυχαριστοῦμεν δι' Ἡμερολόγια. — Δ. καὶ Μ. Ο m d u r m a n. Ἐπιστολὴ ἰληθῆ. Ἀκείδην ἐπέκλιμα, ὡς γράφετε ταχυδρομικῶς. — Γ. Ζ. Κ α λ ἄ μ α τ. Ἐπιστολὴ σας μετὰ περιεχομένου ἰληθῆ καὶ θέλωμι συμπεριεργὴ πρὸς ἐπιπέδον σας. Φίλοι σὰς ἀποστέλλω, ἀλλὰ παρακαλοῦμαι, ἐπελέσατε καὶ ἡμετέραν παράκλησιν. — Α. Ι. Κ. S a n F r a n c i s c o. Ἐπιστολὴ ἰληθῆ. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἡμερολόγιον ἰταλῆ καὶ διώτερον. Ἐπιπέδον ἰληθῆ νὰ λάβῃτε. Ἀκοροῦμι συμπεριεργὸν φίλων. Πρακαλοῦμαι ἐπιπέδον. — Κ. Σ. Κ α ρ ὀ δ ὀ α σ ε ἰ Σ ὀ μ ο ν. Ἐπιστολὴ μετὰ περιεχομένου ἰληθῆ. Ἐχει καλῶς. — Α. Μ. Μ ε λ ἰ γ ἄ λ α. Ἐπιστολὴ καὶ ποιητικὸν ἰληθῆσαν. Συμπεριεργασθεὶ καὶ γράψομεν. — Δ. Κ. Σ χ ὀ π ρ ἰ λ ο ν. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἰληθῆσαν, ἐυχαριστοῦμαι. Γράφομεν ἐκ νῦν. — Γ. Π. Α δ ἄ ρ ε σ α ν. Ἐυχαριστοῦμαι. Ἐχει καλῶς. — Τ. Χ. Κ ρ ἰ σ ὀ ν - Β ὀ λ ο υ. Ἐγὼ, μακρῶς, νὰ ἴδῃτε καὶ ἐδωκονήσατε. Προσηγῶς κλειόνας. — Μ. Μ. Κ ἔ ρ χ ο ν. Ἐπιστολὴ ἰληθῆ. ὄσον σὰς ἀπέσταλῃ. — Κ. Θ. Α δ ἄ ρ ε σ α ν. Ἦταν ἀδελφείας ἀειθροῦ ἰδρῶν ἀποσολὴ παραγγεῖλια σας. Προσηγῶς ἔχετε καὶ ἐπιστολῆς.

**ΠΟΙΚΙΛΗ ΑΓΟΡΑ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ Κ' ΑΣΤΗΜΑ
ΔΡΑΚΟΥ Γ. ΔΡΑΚΟΥ**

Ἐν Σύρω

Νεωτερισμοὶ καὶ Ἐργαστήσιον λαμοδῶτων, ἀρώματα βαφῆ καὶ σάπωνες. Ἰσοκάμια, χειρῆκτια, ράβδοι καὶ ὀμβρέλλαι. Καθίσματα Βιέννης, κἀνιστρα καὶ εἶδη κυνηγίου. Βούρσαι, κτενὰ καὶ παίγνια παιδῶν. Βελίαι, φίλικα καὶ κρηφοτεγγήματα. Σοκολάται καὶ διάφορα ποτὰ ἑλληνικὰ καὶ εὐρωπαϊκὰ. Κονσέρβαι, εἶδη κωνιστῆ καὶ ἀγγλικὰ μπισκότα. Ὡ καὶ διάφορα οἰκετικὰ σκεῦη.

**ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Ο «ΠΕΡΡΟΣ»
Κ. ΜΗΤΣΑΡΑ ΚΑΙ Α. ΠΕΡΡΟΥ**

33 Ὁδὸς Ἐυαγγελιστρίας Πλατεία Καλαμῶτων Ἀθῆναι.
Λειτουργεῖ εὐρωπαϊκῶς. Τάξις καὶ καθαριότης ἀμεμπτος. Προθυμία νομαδική. Τραφαί μὲ ὀλικὰ πρῶτης ποιότητος. Γλυκίσματα ἐκείσοτε ἐξαισία. Δέχεται καὶ παραγγεῖλια.

ΦΥΣΙΣ καὶ ΗΧΟΣ

Συνδρομὴ τῆς Φύσεως Ἐσωτερικοῦ	φρ. 12
Συνδρομὴ τῆς Ἡχοῦ	» 8
Ἄμφοτερον ὁμοῦ μόνον	» 16
Ἐξωτερικοῦ συνδρομῆ ἀμφοτέρων	» 20

Οἱ συνδρομηταὶ τῆς Φύσεως καὶ Ἡχοῦ λαμβάνουσι δωρεὰν τὸ ἐπιτόσιον πολυτέλειον καὶ εἰκονογραφημένον Ἡμερολόγιον τῆς «Φύσεως».

Λαμβάνουσι δωρεὰν ἑκα ἀριθμὸν τῶν κατ' ἔτος κληρονομῶν 200 καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων τοῦ λαχείου τῆς «Φύσεως».

Λαμβάνουσι δωρεὰν ἑκα φύλλα τοῖς λείπουσι πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ἐτησίου τόμου.

Λαμβάνουσι μὲ ἐκπαιθῶν τοὺς προηγουμένους τόμους.